

Arrest

nr. 220 328 van 25 april 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9/13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de gemeente WESTERLO, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Westerlo van 4 oktober 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2018 met refertenummer X

Gelet op de beschikking van 24 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die loco advocaat V. VANNEUVILLE verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 april 2017 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in functie van zijn Belgische moeder op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 oktober 2017 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Bij arrest nr. 202 040 van 3 april 2018 vernietigde de Raad de beslissing van 20 oktober 2017. De Raad stelde hierbij vast dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon wel diende rekening gehouden te worden met de inkomensgarantie voor ouderen.

Op 20 april 2018 richtte de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan de burgemeester van Westerlo waarin wordt verwezen naar het voormelde vernietigingsarrest van de Raad van 3 april 2018. Het schrijven geeft de instructies dat verzoeker opnieuw in het bezit mag gesteld worden van een attest van immatriculatie, geldig voor zes maanden met als begindatum 5 april 2018. Het schrijven vermeldt ook dat het huidige document aan verzoeker moet ter kennis worden gebracht.

Op 23 april 2018 richtte de gemeente Westerlo een schrijven aan verzoeker waarin hij wordt verzocht zich aan te melden bij de dienst burgerzaken met "reden: inschrijving: tekenen bijlage 19TER, verblijfs-, vestigingsdocument: afleveren AI geldig tot 05/10/2018, af te halen: beslissing DVZ 20/04/2018: tekenen beslissing".

Er wordt een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) gedateerd op 5 april 2018.

Op 4 oktober 2018 nam de burgemeester van de stad Westerlo de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 3, gelezen in combinatie met artikel 58, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 05/04/2018 werd ingediend door:

<i>Naam:</i>	<i>Z. O.</i>
<i>Voorna(a)m(en):</i>	<i>P. E. G.</i>
<i>Nationaliteit:</i>	<i>Peru</i>
<i>Geboortedatum:</i>	<i>[...]1996</i>
<i>Geboorteplaats:</i>	<i>L. Peru</i>
<i>Identificatienummer in het Rijksregister:</i>	<i>[...]</i>
<i>Verblijvende te / verklaart te verblijven te:</i>	<i>[...]</i>

om de volgende reden geweigerd:

(...)

x De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt:

- attest onvermogen eigen land*
- bewijs stortingen in het verleden*
- Ziektekostenverzekering voor alle gezinsleden*

(...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier. Ten laatste bij dit administratief dossier kan zij een nota met opmerkingen voegen, tenzij ze voor het verstrijken van de voornoemde termijn van acht dagen, de griffie in kennis stelt van het feit dat ze deze nota zal meedelen binnen vijftien dagen na de kennisgeving van het beroep."

Verweerder heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Bijkomend liet verweerder na het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet dienen de door verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. De onder punt 1 vermelde feiten zijn dan ook de feiten zoals weergegeven door verzoeker en die blijken uit de stukken door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 52, § 3 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Hij licht dit middel toe als volgt:

“Op 24 april 2017 vroeg verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ex. artikel 40ter van de Vreemdelingenwet aan.

Binnen de opgegeven tijdspanne had hij de nodige stavingstukken binnengebracht waaruit o.a. het maandelijks netto-inkomen van zijn moeder blijkt.

De verbazing was dan ook groot toen verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf ontving d.d. 20 oktober 2017 en dit op 30 oktober 2017.

De toen bestreden beslissing luidde als volgt:

"De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn moeder de genaamde O. C. D. Z. R. (RR [...]) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de familieleden bedoelt in het eerste lid, 1° moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon worden volgende documenten voorgelegd:

- Pensioenfiche 281.11 inkomsten 2016 (aanslagjaar 2017);*
- Brief van de federale pensioendienst d.d. 22/05/2017 (betaling van het vakantiegeld);*
- Brief van de federale pensioendienst d.d. 11/09/2016 (herberekening van de pensioenrechten) vanaf september 2015;*
- Augustus 2015 rustpensioen voor ouderen 40,57 €;*
- September 2015 rustpensioen voor ouderen 40,57 €;*
- Augustus 2016 inkomensgarantie voor ouderen 893,51 euro;*
- September 2015 inkomensgarantie voor ouderen 913,75 euro;*
- Huurovereenkomst van de Geelse huisvestingsmaatschappij d.d. 08/03/2011;*
- Loonfiches van tewerkstelling bij (...) BVBA te Rillaar november, december 2016, januari, februari, maart, april 2017.*

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon in augustus en september 2015 IGO geniet. Daarnaast blijkt ook een tewerkstelling. Om na te gaan in hoeverre zij heden nog beschikt over een IGO gezien haar tewerkstelling dateert van 14/11/2016, is er op 20/10/2017 contact opgenomen met het contactcentrum van de pensioendienst. Uit dit gesprek blijkt dat betrokkene inderdaad nog steeds beschikt over een inkomen uit een rustpensioen van maandelijks 1096,94 euro, waarvan 960,32 euro bestaat uit IGO.

Echter, het feit dat de referentiepersoon een inkomensgarantie voor ouderen of IGO geniet, wil zeggen dat de referentiepersoon behoeftig is maar gezien haar leeftijd geen leefloon meer kan krijgen maar dan wel een inkomensgarantie voor ouderen en zo wel degelijk ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Overeenkomstig de bepalingen van art. 40ter kunnen uitkeringen die onder sociale bijstand vallen niet in overweging worden genomen wanneer gezinshereniging wordt aangevraagd.

Gezien betrokkene naast IGO nog een gedeelte rustpensioen geniet van 134,62 euro per maand en een gemiddeld inkomen uit tewerkstelling heeft van 728,16 euro per maand (loonfiches van januari, februari, maart en april 2017) dan heeft betrokkene een maandinkomen van 862,78 euro dat in aanmerking kan worden genomen, maar ontoereikend is.

Voor zover in het administratief dossier iets te vinden is over het bestedingspatroon van de referentiepersoon (vaste en variabele kosten) blijkt alvast dat de referentiepersoon maandelijks 186,84 euro (vanaf 01/04/2011) aan huishuur betaalt zonder rekening te houden met indexering van dit bedrag. De basishuurprijs was toen vastgesteld op 490 euro. Het bedrag dat de referentiepersoon betaalt is een bedrag dat aangepast is aan haar bescheiden inkomen en getuigt er impliciet van dat zij in een kwetsbare financiële situatie verkeert en zij zich daarvan bewust is gezien zij een sociale woning betreft.

Gelet op de maandelijkse vaste kosten zoals o.a. de huurlasten, de variabele kosten van het dagdagelijks leven, het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven en het feit dat de armoederisicogrens voor 2 personen in België op 1500 euro wordt geschat is 120% van het leefloon voor een persoon met een gezinslast echt wel het minimum dat de referentiepersoon ter beschikking zou moeten hebben, alvorens het verblijfsrecht aan betrokkene kan worden toegestaan. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Verzoeker kon niet akkoord gaan met de motivering zoals vermeld in voormelde beslissing en tekende hiertegen beroep aan.

En dit met succes.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde bij arrest van 3 april 2018 (arrest nummer 202 040) de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken tot weigering verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 20 oktober 2017.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde vervolgens als volgt: [...]

De gemeente Westerlo ontving vanuit de Dienst Vreemdelingenzaken op 20.04.2018 instructies om verzoeker opnieuw in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie, geldig voor 6 maanden met als begindatum 05/04/2018.

De Dienst Vreemdelingenzaken gaf de gemeente Westerlo GEEN instructies om een nieuwe bijlage 19ter op te maken. Dit is ook logisch aangezien door de vernietiging van de beslissing van 20 oktober 2017 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 3 april 2018, de dienst Vreemdelingenzaken een nieuwe beslissing dient te nemen omtrent de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ex. artikel 40ter van de Vreemdelingenwet van 24 april 2017 en dit binnen de 6 maanden na de kennisgeving van het arrest van vernietiging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 3 april 2018 waarbij de beslissing, bijlage 20 van 20 oktober 2017 werd vernietigd, wordt voormelde beslissing uit het rechtsverkeer gehaald en wordt geacht nooit bestaan te hebben.

Men wordt vervolgens geplaatst in de rechtstoestand zoals die zich voordeed vóór de vernietiging en de Dienst Vreemdelingenzaken dient opnieuw een beslissing te nemen over de aanvraag gezinshereniging zoals deze werd ingediend op 24 april 2017.

Daarom stuurde de Dienst Vreemdelingenzaken instructies uit naar de gemeente Westerlo om verzoeker opnieuw in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie geledig voor 6 maanden te rekenen vanaf kennisgeving van het arrest van de raad voor vreemdelingenbetwistingen.

Het gezag van gewijsde heeft tot gevolg dat iedereen zich zal moeten gedragen naar dat vernietigingsarrest, dit niet alleen voor wat betreft de in het dictum opgenomen beslissing maar ook tot de onverbrekkelijk met het dictum verbonden motieven, dit zijn de overwegingen die onlosmakelijk en noodzakelijk de ondersteuning vormen voor het beschikkend gedeelte.

Vervolgens stuurde de gemeente Westerlo aan verzoeker een brief op 23 april 2018 met verzoek:

(...)

Verzoeker werd eveneens verzocht om opnieuw een retributie te betalen ten belope van 200 euro aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De brief van 23 april 2018 van de gemeente Westerlo vermeldt als volgt:

(...)

Verzoeker nam aan dat dit gebruikelijk en deed dan ook zo.

Verzoeker betaalde opnieuw, weliswaar onterecht, een retributie ten belope van 200 euro aan de Dienst Vreemdelingenzaken en ondertekende, weliswaar onterecht, opnieuw een bijlage 19ter.

Verzoeker mocht van een overheid verwachten dat zij deed wat diende te gebeuren.

Het is niet aan verzoeker om een overheid te melden wat ze dienen of niet dienen te doen.

Het is duidelijk dat de gemeente Westerlo NIET op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken een bijlage 19ter heeft opgemaakt en deze eveneens geantidateerd (!) heeft op 5 april 2018.

Dit blijkt uit het feit dat de gemeente zelf op 23 april 2018 verzoeker laat weten dat hij dient langs te komen om een bijlage 19ter te tekenen.

Het weze duidelijk dat de bijlage 19ter NIET ondertekend werd door verzoeker op 05.04.2018 en dat de bijlage 19ter geantidateerd werd door de gemeente Westerlo.

Van een overheid mag men minstens verwachten dat deze geen documenten gaan antidateren! Het weze duidelijk dat het antidateren van documenten in een verblijfsprocedure een strafrechterlijk misdrijf uitmaakt, zijnde valsheid in geschriften door een ambtenaar dat strafbaar gesteld is door artikel 194-195 Sw.

Dit is niet een houding dat men verwacht van een zorgvuldige overheid.

Verzoeker stelt thans eveneens vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken na het vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot op heden nog geen nieuwe beslissing heeft genomen betreffende de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ex. artikel 40ter d.d. 24.04.2017 ondanks zij dit diende te doen uiterlijk 5 oktober 2018, zijnde 6 maanden na het vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nummer 202 040).

Het belang van een correcte beslissing omtrent de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ex. artikel 40ter d.d. 24.04.2017 is groot aangezien verzoeker op moment van de aanvraag van 24.04.2017 nog geen 21 jaar was zodoende op dat ogenblik geen bewijzen diende voorgebracht te worden dat verzoeker ten laste was in het verleden van diens moeder in functie waarvan de aanvraag gezinshereniging werd ingediend.

Thans is verzoeker wel 21 jaar oud en dienen deze bewijzen wel toegevoegd te worden bij een nieuwe aanvraag gezinshereniging met diens Belgische moeder.

Doch, verzoeker heeft reeds een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ex. artikel 40ter ingediend op 24 april 2017 en heeft hierop tot op heden nog steeds geen beslissing ontvangen van de bevoegde overheid, zijnde de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft nagelaten een nieuwe beslissing te nemen na het arrest gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 3 april 2018, ter kennis gebracht aan partijen op 5 april 2018.

De bestreden beslissingen inzake zijn dus gebaseerd op foutieve handelingen door de gemeente Westerlo die niet gebaseerd waren op instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De bestreden beslissing is gebaseerd op een bijlage 19ter die nota bene geantidateerd werd door de gemeente Westerlo ! Dergelijke documenten kunnen derhalve geen verdere rechtsgevolgen hebben.

In de bestreden beslissing werden de voorliggende feitelijke gegevens niet op de juiste wijze weergegeven, niet correct beoordeeld en werd aldus op een onredelijke wijze tot het bewust besluit gekomen.

De gegeven motivering is bijgevolg niet afdoende vermits zij noch duidelijk, noch juist, noch pertinent, noch concreet, noch precies, noch volledig is. Zij verwijst niet naar enige voorgaande procedure waarin reeds een bijlage 20 werd genomen die nadien vernietigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De beslissing werd niet op een zorgvuldige wijze voorbereid en berust op de foutieve interpretatie van feitelijke én wettelijke gegevens.

Besluit

De verwerende partij maakt zich in de bestreden beslissingen schuldig aan een schending van artikel 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 52§3 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981, het motiveringsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen door een bijlage 20 af te leveren gebaseerd op een bijlage 19ter die TEGEN de instructies van Dienst Vreemdelingenzaken werd afgeleverd aan verzoeker en nota bene ook nog eens geantidateerd werd.

Bijgevolg is dit middel ernstig.

Na het arrest gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 202 040 van 3 april 2018, ter kennis gebracht aan partijen op 5 april 2018, diende verzoeker in het bezit gesteld te worden van een nieuw attest van immatriculatie geldig voor 6 maanden vanaf 05.04.2018 en diende de Dienst Vreemdelingenzaken uiterlijk op 5 oktober 2018 een nieuwe beslissing te nemen rekening houdende met de hetgeen bepaald werd in voormeld arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 3 april 2018.

In casu werd onterecht door de gemeente Westerlo een bijlage 19ter én vervolgens een bijlage 20 afgeleverd."

Aangaande de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel wordt beoordeeld in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, zijnde artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, waarop de beslissing steunt.

Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

[...]

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Verzoeker wijst in zijn enig middel uitvoerig op de procedurele feiten die het nemen van de thans bestreden beslissing zijn voorafgegaan. Hij wijst op zijn aanvraag voor een verblijfkaart van een familielid van een burger van de unie van 24 april 2017 en op de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie en administratieve vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde of de gemachtigde van de Dienst Vreemdelingenzaken) die daarop was gevolgd op 20 oktober 2017. Hij citeert die beslissing waaruit blijkt dat de gemachtigde van oordeel was dat de referentiepersoon, zijnde de Belgische moeder van verzoeker, geen voldoende bestaansmiddelen kon voorleggen. Tegen deze beslissing ging verzoeker in beroep bij de Raad, waarbij de Raad bij arrest nr. 202 040 van 3 april 2018 deze beslissing vernietigde.

De Raad stelt na lezing van voormeld arrest vast, dat deze voormelde schets van de procedurele feiten steun vindt in dit arrest. De gemachtigde van de Dienst Vreemdelingenzaken was naar aanleiding van de aanvraag tot gezinshereniging van 24 april 2017 reeds overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag, was van oordeel dat niet aan de bestaansmiddelenvereiste was voldaan, doch de Raad vernietigde deze beslissing, waardoor verzoeker terecht aanstipt in zijn betoog dat door deze vernietiging die beslissing wordt geacht uit het rechtsverkeer te zijn verdwenen en wordt geacht nooit te hebben bestaan. Verzoeker stipt vervolgens eveneens terecht aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw een beslissing diende te nemen over de aanvraag van 24 april 2017. Er blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze nieuwe beoordeling in een andere beslissing zou hebben gemaakt.

Zoals verzoeker verder toelicht, met ondersteuning van de vereiste stukken, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 april 2018 instructies gestuurd naar de gemeente Westerlo die luiden als volgt: *“Op 3/04/2018 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het verzoekschrift (sic) van betrokkene vernietigd. Hierdoor mag betrokkene opnieuw in het bezit gesteld worden van een attest van immatriculatie, geldig voor 6 maanden met als begindatum 5/04/2018. De bijlage 35 mag niet meer worden verlengd. Huidig document dient aan betrokkene ter kennis worden gebracht.”*

Zoals verzoeker terecht opmerkt, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gesteld dat verzoeker terug in het bezit gesteld moet worden van een attest van immatriculatie, doch in geen geval gewag gemaakt van een nieuwe bijlage 19ter die samengaat met een nieuwe aanvraag. Het opnieuw in het bezit stellen van een attest van immatriculatie is immers het logische gevolg van het vernietigingsarrest

nu verzoeker daardoor terugvalt op zijn eerder openstaande aanvraag tot gezinshereniging van 24 april 2017.

Vervolgens citeert verzoeker uit de brief die de gemeente Westerlo heeft gericht aan verzoeker op datum van 23 april 2018, zijnde drie dagen na de brief met instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 april 2018.

Hierin staat uitdrukkelijk te lezen (eigen benadrukken):

*“Geachte, U wordt **verzocht zich aan te melden** bij de dienst burgerzaken.*

Reden

X Inschrijving: tekenen bijlage 19TER

X verblijfs-, vestigingsdocument: afleveren Al geldig tot 05/10/2018

X Af te halen: beslissing DVZ 20/04/2018: tekenen beslissing

[...]

Gelieve mee te brengen

X deze uitnodiging

X nationaal paspoort (of identiteitskaart)

Inleveren bijlage 35

X ziekteverzekering van alle gezinsleden

X bewijs niet ten laste van OCMW

X attest onvermogen eigen land

X bewijs stortingen

X 1 Pasfoto(s) met witte achtergrond

X De som van € 5”

Verzoeker voert aan dat hij dacht dat dit gebruikelijk was en heeft zich vervolgens aangemeld bij de gemeente.

Er blijkt, eveneens uit de door verzoeker voorgelegde stukken, een bijlage 19ter door de gemeente Westerlo opgemaakt, gedateerd op “5 april 2018” waarop een “aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie” is opgemaakt en getekend.

Echter, gezien het vernietigingsarrest van 3 april 2018, de gevoegde instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 april 2018 waarin uitdrukkelijk naar dit arrest wordt verwezen en de daaropvolgende oproeping door de gemeente Westerlo van 23 april 2018, waarin verzoeker om een geheel onduidelijke reden, doch onbetwistbaar wordt opgeroepen zich te melden voor onder meer “het tekenen van een bijlage 19ter”, kan niet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker zelf reeds op 5 april 2018 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor gezinshereniging in functie van dezelfde referentiepersoon.

De Raad kan in deze het betoog van verzoeker volgen dat uit de chronologie der feiten, die met de nodige stukken wordt aangetoond door verzoeker en die niet betwist wordt door verweerder aangezien hij noch een administratief dossier heeft overgemaakt, noch een nota heeft neergelegd en noch verschenen is ter zitting, blijkt dat de gemeente Westerlo de manifeste onzorgvuldigheid heeft begaan om een zogenaamde “aanvraag” voor een verblijfskaart via een bijlage 19ter te laten ondertekenen die zagezegd op 5 april 2018 reeds zou plaatsgevonden hebben, terwijl verzoeker klaarblijkelijk pas op 23 april 2018 uitdrukkelijk werd opgeroepen een bijlage 19ter te komen tekenen.

Gezien de onbetwiste chronologische onmogelijkheid die uit dit verloop van de feiten blijkt, kon de gemeente Westerlo dan ook in de thans bestreden beslissing niet verwijzen naar een “aanvraag” van 5 april 2018. De gemeente kon, bij gebreke van een “aanvraag” van 5 april 2018, evenmin overgaan tot het toepassen van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit in de bestreden beslissing.

Het kwam de gemeente Westerlo, gezien het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 april 2018, enkel toe verzoeker terug in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie als gevolg van het vernietigingsarrest van de Raad en het kwam niet de gemeente Westerlo, maar de gemachtigde van de Dienst Vreemdelingenzaken toe een nieuwe inhoudelijke beslissing te nemen volgend op de

aanvraag van 24 april 2017, rekening houdend met het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad nr. 202 040 van 3 april 2018 zoals verzoeker terecht aanvoert. De gemeente heeft immers zijn bevoegdheid ten aanzien van de aanvraag van 24 april 2017 uitgeput daar zij die aanvraag heeft doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit impliceert dat de gemeente toen reeds conform artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit had vastgesteld dat verzoeker in de gemeente woont en alle vereiste documenten had neergelegd.

Verzoeker kan uit al het voorgaande gevolgd worden waar hij stelt dat de beslissing niet op een zorgvuldige wijze is voorbereid en berust op een foutieve interpretatie van feitelijke gegevens of dat de voorliggende feitelijke gegevens niet op een juiste wijze zijn weergegeven en niet correct werden beoordeeld.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit wordt aangenomen.

Waar verzoeker de Raad nog verzoekt ook over te gaan tot de vernietiging van de bijlage 19ter, blijkt afdoende dat de Raad uit voormelde motieven van oordeel is dat de zogenaamde aanvraag van 5 april 2018 als onbestaande moet worden beschouwd, zodat deze ook niet kan vernietigd worden.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Westerlo tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 4 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES